

freds (Berg). Deri maa jeg modsigge det ærede Medlem, thi Spørgsmaalet kom netop frem derved, at det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgtreds (N. P. Jensen) holdt disse Officerforedrag frem her i Thinget. Naar han idag siger, at han ikke har talt et Ord om, hvorvidt det var gode eller flette Foredrag, saa vil jeg spørge andre ærede Medlemmer, om han har laстет disse Foredrag. Jeg fik det Indtryk, at han vilde yde al Anerkjendelse til de Herrer Officerer, og sig selv med, da han ogsaa har reist omkring for disse Foredrag. Jeg lafter paa ingensomhelst Maade, at de Herrer Officerer have talt, men jeg lafter, at deres Foredrag vare ensidige og kun havde den militære Side for Die. Dersom man vilde lade disse Herrer og det ærede Medlem fra Randers komme for en ordentlig Examenkommission, sammensat af militære Sagkyndige og historiske Sagkyndige — det er dem, der have Die for Tidens Tegne, — og pengelige Sagkyndige, saa vilde adskillige af de Herrer Foredragsholdere, naar de bleve tagne skarpt fra alle tre Sider, komme til at gjøre en ynkkelig Figur. Jeg mener, at det kan være meget godt, at de holde Foredrag, men jeg siger kun, at disse have været meget ensidige. Vi se endog, at disse Herrer's Benner i Bladene sige: Kjære Benner! Kom dog ikke med disse Udtalelser i Bladene, lad dem blive ude i Folket og lad os bare være fri for dem, thi det One er som det Andet. Adskillige af dem, der tale derude, ere ikke engang selv saa fyldte af det, de tale om, at de kunne sige det frit, men de have et Stykke Papir at læse op af. Den One skriver ud hos den Anden.

Formanden (Krabbe): Da det ærede Medlem ved Omtalen af dette Punkt, der er blevet indbragt i Forhandlingen, ikke iagttager tilstrækkelig Begrænsning, maa jeg erindre om, at det i Virkeligheden ligger udenfor den foreliggende Sag.

Tung: Naar det ærede Medlem dernæst sagde: Hvorfor benyttede man ikke Tiden? — da er det et Spørgsmaal, man maa henvende til de Regjeringer, der vare før 1864. Naar der dernæst tales om, hvorfor Dannevirkestillingen var saa ringe, da man skulde bruge den, saa skal det siges, at det var ikke væsentlig det menige Folks Skyld, thi de Repræsentanter, der sad i Rigsraadet, vare ikke væsentlig Repræsentanter for det menige Folk; derfor skal man ikke kaste Skylden paa dette. Nei, lad os komme hinanden imøde paa den Maade, at vi fra de forskjellige Sider indrømme, hvilke Feil vi have begaaet. Det kan ikke nytte, at den One vil skyde Feilene over paa den Anden og sige, at man selv er ren, dermed kommer man ikke længere. Vi skulle indrømme fra de forskjellige Sider, at der har den One og

der har den Anden taget feil. Lad os begynde paa en Frist, og lad det Gamle ligge, saa kunne vi tage fat igjen; men lad ikke den One sidde og vabste Hænderne og sige, at han er aldeles ren. Ver saa god!

Sable: Naar det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgtreds (N. P. Jensen) gjorde opmærksom paa, at han havde været med i Krigen i 1848, da stylder jeg ham at give ham en Opreisning. Det, jeg sagde, bør anses mere for en Kompliment paa Grund af, at det ærede Medlems Udtalelser gjøre Indtryk af at have stor Ungdom ved sig. Det var altsaa fra den Side, at jeg ikke troede, at han i 1864 kunde have haft en begrundet Mening om disse Ting. Det næste, jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, er, at, naar det samme ærede Medlem — her taler jeg ikke om Ungdom — kan sige og har sagt under denne Forhandling, at vi nu omtrent vare ligesaa forsvarsløse som i 1858, saa vidner det om, hvad han egentlig har for Begreb om Danmarks Stilling. Dengang var Danmark Herre paa Spen, dengang havde Danmark omtrent alle de Havne og befæstede Steder, hvoraf det nu ikke har en eneste, og saa kan det ærede Medlem, som staar her og vil tale til os om krigsministerielle Spørgsmaal, lade slyde ud af sin Mund den Uttring, at vi i dette Dieblis ere ligesaa forsvarsløse som dengang. Nei, der er en uhyre Forskjel mellem Danmarks hele Stilling i 1858 og nu, og det er mærkeligt, at det ikke synes at være gaaet op for de ærede militære Medlemmer, at Danmarks Stilling er bleven en helt anden i Løbet af disse Aar. Denne uhyre Forandring, som er foregaaet med Hensyn til alle de Punkter, der kunne befæstes, og hele vor Stilling med Hensyn til at holde Landsdelene sammen ved at være Herre paa Spen — denne uhyre Forandring kan man slet ikke mærke paa deres Forslag. Jeg vil blot ligeoverfor den høitærede Krigsminister endnu engang sige, at det undrer mig meget, at han fandt det saa nødvendigt at imødegaa mine Udtalelser. Jeg tror ikke, at det er nogen Nødvendighed for en konstitutionel Minister, at han skal forvare alle tidligere Krigsbestyrelser, det er en Løsefætning, som jeg tror er aldeles urigtig i et konstitutionelt Land. Man er vistnok ikke nødsaget til at forvare alle mulige Misgreb, som Forgængerne have begaaet. Svad angaar den høitærede Ministers Uttring om Rigsdagens og Rigsraadets utidige Kniberi, har jeg kun for den Del af Befolkningens Vedkommende, hvis Repræsentant jeg har været, sølt mig opfordret til at imødegaa denne Uttring om utidigt Kniberi; thi de Bevillinger, der ere givne, og som gives Aar for Aar, ere et Vidnesbyrd om, at der ikke har fundet noget utidigt Kniberi Sted overfor Krigsbestyrelsen. I Forhold til Landets Størrelse og Vælggenhed ere disse Bevillinger saa overordentlig